

מסכת גדרים

פרק ד משנה ד

המְקָרֶב הַנֵּאָה מִחְבָּרוֹ וְגַנְגֵס לְבָקָרוֹ, עֹזֶם, אֲבָל לֹא יוֹשֵׁב.
וּמְרֻפְאָהוּ רְפֻואָת גַּפְשׁ, אֲבָל לֹא רְפֻואָת מִמּוֹן. וּרוֹחָץ עַמּוֹ
בְּאַמְבָטִיא גְדוֹלָה, אֲבָל לֹא בְקַטְבָּה. וַיַּשְׂ�ן עַמּוֹ בְמִטָּה. רַבִּי
יְהוֹדָה אָוֹمֵר, בִּימּוֹת הַחַמָּה, אֲבָל לֹא בִימּוֹת הַגְּשָׁמִים, מִפְנֵי
שֶׁהֵוָא מִהְגִּהָה. וּמִסְבֵּב עַמּוֹ עַל הַמִּטָּה, וְאוֹכֵל עַמּוֹ עַל הַשְּׁלָחָן,
אֲבָל לֹא מִן הַפְּמַחְויִ, אֲבָל אוֹכֵל הֵוָא עַמּוֹ מִן הַפְּמַחְויִ הַחֹזֵר.
לֹא יַאֲכֵל עַמּוֹ מִן הַאֲבוֹס שְׁלֵפֶגֶן הַפּוּעָלִים, וְלֹא יַעֲשֵׂה עַמּוֹ
בְּאָנוֹ, דְבָרִי רַבִּי מַאֲיר. וְחַכְמִים אָוֹמְרִים, עֹזֶשֶׁה הֵוָא בְּרַחְוֵק

מִמְּפָגָ: